

Sygn. akt **I C 1244/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSR Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **M. C.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) S.A. w W.** na rzecz powoda **M. C.** kwotę **17.831,93 złotych** (siedemnaście tysięcy osiemset trzydzieści jeden złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze), wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego **(...) S.A. w W.** na rzecz powoda **M. C.** kwotę **5.109,00 złotych** (pięć tysięcy sto dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od **(...) S.A. w W.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **1.647,27 złotych** (jeden tysiąc sześćset czterdzieści siedem złotych dwadzieścia siedem groszy) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa.

.

Sygnatura akt: I C 1244/17

UZASADNIENIE

Powód M. C. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 17.831,93 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 26 maja 2017r. zatankował paliwo na (...) przy ul. (...) w G. do samochodu marki C (...). Po przejechaniu około 700 m powód odczuł „przerwy” w pracy silnika i po przejechaniu w sumie odległości nie większej niż 1 km, zatrzymał się kiedy na wyświetlaczu pojawił się komunikat „awaria silnika”, a pojazd nie dał się dalej uruchomić. W dniu 30 maja 2017 r. powód przypadkowo z artykułu w gazecie dowiedział się, że w okolicach stacji benzynowej nastąpiła awaria instalacji kanalizacyjnej, co spowodowało przedostanie się wody do zbiornika benzyny bezołowiowej 95, z którego powód korzystał. W warsztacie naprawczym, któremu powód zlecił naprawę, stwierdzono, że w silniku znajdowała się woda i uznano to za przyczynę unieruchomienia pojazdu. Po zleceniu analizy paliwa okazało się, że woda znajdowała się również w zatankowanym paliwie. Szkoda została zgłoszona pozwanemu. Ostatecznie pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 2.887,90 zł obejmujące jedynie płukanie systemu paliwowego. Powód zakwestionował jakoby przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody obejmowało jedynie czyszczenie układu paliwowego i wezwał pozwanego do przyjęcia odpowiedzialności za uszkodzenie silnika. Po przeprowadzeniu pobieżnych oględzin pozwany podjął decyzję o odmowie przyjęcia odpowiedzialności za uszkodzenie silnika, przyznając jednak, że do uszkodzenia silnika doszło. Pozwany zaprzeczył,

aby miało to związek ze zgłoszoną szkodą polegającą na zatankowaniu wadliwego paliwa. Powód wskazuje, iż w warsztacie naprawczym zdemontowano miskę olejową, a całą ilość oleju silnikowego w ilości około 4,5 litra zlano do bańki i oddano właścicielowi pojazdu. Powód wskazał, iż koszt naprawy silnika wyniósł 17.831,93 zł.

(pozew k. 2-10)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego przeprowadził oględziny podczas których stwierdzono brak związku pomiędzy zatarciem silnika a zatankowaniem paliwa zmieszanego z wodą. W celu ustalenia czy przyczyną awarii silnika są podane w zgłoszeniu szkody okoliczności zdarzenia oraz określenia związku przyczynowego pozwany powołał niezależnego rzeczoznawcę. Przeprowadzona przez tego rzeczoznawcę analiza uszkodzeń silnika wykluczyła możliwość zatarcia silnika jako konsekwencję zatankowania paliwa z zawartością wody. Skutkiem tankowania nieprawidłowym paliwem mogło być jedynie zanieczyszczeniu układu wodą, przedostanie się jej do układu zapłonowego i spowodowanie zatrzymania pracy silnika. W przypadku zatankowania pojazdu z wodą, następstwem może być jedynie zanieczyszczenie układu paliwowego, który jest układem odrębnym, niepołączonym z układem smarowania. Rzeczoznawca stwierdził, że przyczyną awarii silnika poprzez zatarcie nie mogły być podane w zgłoszeniu szkody okoliczności zdarzenia, a uszkodzenia te mają charakter użycia pojazdu bez prawidłowego stanu oleju, który mógł być skutkiem jego wycieku, co potwierdza ogólny stan osłon, poszycia zderzaka przedniego oraz zalania spodu pojazdu olejem. Jak wskazuje pozwany zatarcie tłoków w gładziach cylindrów najczęściej następuje wskutek braku poprawnego smarowania silnika, co może być skutkiem zbyt niskiego oleju silnikowego. Pozwany podkreślił, że w trakcie oględzin z dnia 28 czerwca 2017 r. potwierdzono zapis błędów w komputerze pojazd o zbyt niskim poziomie oleju silnikowego. Z ostrożności procesowej pozwany kwestionuje również koszty naprawy pojazdu, gdyż są one – jego zdaniem – zawyżone co do zakresu prac, cen części, zakresu części, ilości roboczogodzin oraz stawki za roboczogodzinę. Nadto, brak jest jakichkolwiek dowodów, że powód poniósł koszty naprawy pojazdu we wskazanej wysokości. Pozwany kwestionuje również żądanie w zakresie odsetek od wskazanej daty, podnosząc, że powód nie zgłaszał w tym terminie roszczeń dochodzonych pozwem i nie ma podstaw do przyjęcia, że pozwany pozostawał w opóźnieniu.

(odpowiedź na pozew k. 71-72)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 2017 r. powód M. C. zatankował samochód marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) benzyną bezołowiową 95 na (...) w G. przy ul. (...). Po przejechaniu kilkuset metrów silnik zaczął „przerywać”, a następnie pojawił się komunikat „awaria silnika”. Samochód samoistnie zwalniał, aż w końcu zatrzymał się w okolicach Ronda (...) w G.. Mimo podejmowanych przez powoda prób uruchomienia, silnik nie podjął pracy.

(dowód: przesłuchanie powoda płyta CD k. 127)

W dniu 26 maja 2017r. w okolicach (...)” w G. przy ul. (...) doszło do awarii instalacji kanalizacyjnej, wskutek czego do zbiornika benzyny bezołowiowej przedostała się woda oraz ścieki.

(dowód: wydruk wiadomości e – mail z dnia 31 maja 2017r. k. 16)

Przedmiotową stację benzynową obsługiwała firma (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w Ł.. W dniu 31 maja 2017r. powód zgłosił szkodę właścicielowi stacji benzynowej, który skierował powoda do pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W., z którym miał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej stwierdzonej polisą nr (...).

(dowód: wydruk wiadomości e – mail z dnia 31 maja 2017r. k. 16, polisa nr (...) k. 73-83, przesłuchanie powoda płyta CD k. 127)

Na lawecie pojazd powoda został przetransportowany do (...) w G.. Pracownicy warsztatu stwierdzili niskie ciśnienie na cylindrach w granicach 2-6 kg (przy normie 9-12 kg). Podczas pomiarów silnik kręcił się z oporami i dochodziły z niego odgłosy wskazujące na zatarcie silnika. Nie stwierdzono uszkodzeń wału rozrządu i panewek. Natomiast,

na pomocą endoskopu mechanicy stwierdzili widoczne na tulejach cylindrowych zatarcia w postaci rys pionowych. Następnie, z miski olejowej spuszczonego około 4 l oleju i zdemontowano miskę. W dolnej części komory korbowej silnika stwierdzono zacieki rdzawe wodne spływające po cylindrze. Nie stwierdzono wówczas żadnych nieszczelności miski olejowej. W czasie badania komputera pokładowego nie pojawiały się komunikaty o braku oleju. Ze świec oraz otworów gwintowanych dochodził nieprzyjemny zapach fekaliów. W silniku były duże ilości nagaru. Z uwagi na fakt, że powód chciał przeprowadzenia naprawy bezgotówkowej, P. S. odmówił wykonania naprawy.

(dowód: zeznania świadka P. S. płyta CD k. 127, zeznania świadka W. K. płyta CD k. 127, przesłuchanie powoda płyta CD k. 127)

Następnie, pojazd został przetransportowany do C. (...) w G., gdzie jednak odmówiono wykonania naprawy bezgotówkowej w ramach umowy zawartej z pozwanym. W dniu 7 czerwca 2017r. na parkingu przed tym warsztatem rzeczoznawca pozwanego M. H. dokonał oględzin pojazdu. W czasie oględzin M. H. wykonał dokumentację fotograficzną.

(dowód: zeznania świadka M. H. płyta CD k. 127)

W związku z powyższym, powód przetransportował pojazd do warsztatu I. w G.. W warsztacie tym w dniu 14 czerwca 2017r. rzeczoznawca pozwanego K. L. dokonał kolejnych oględzin pojazdu. K. L. sporządził dokumentację fotograficzną, wykonał zewnętrzne oględziny pojazdu, nie przeprowadzał dodatkowej diagnostyki pojazdu.

Kolejne oględziny zostały przeprowadzone przez M. J.. W trakcie tych czynności M. J. dokonał zewnętrznych oględzin pojazdu, oględzin silnika od spodu po podniesieniu pojazdu na podnośniku, a także przeprowadził za pomocą endoskopu oględziny cylindra i dolnych części tulei cylindrowych. W zbiorniku paliwa rzeczoznawca stwierdził wodę zanieczyszczoną odpadami ropopochodnymi. Na podstawie przeprowadzonych czynności M. J. uznał, że doszło do zatarcia silnika. Ostatnie oględzin pojazdu z ramienia ubezpieczyciela przeprowadził J. R..

(dowód: zeznania świadka K. L. płyta CD k. 127, zeznania świadka M. J. płyta CD k. 127, przesłuchanie powoda płyta CD k. 127)

Przedmiotowy samochód został przez powoda zakupiony w (...). Tam też był przez niego serwisowany. W chwili powstania szkody pojazd miał 5 lat. Powód naprawił pojazd za własne środki poprzez wymianę silnika na używany.

(dowód: przesłuchanie powoda płyta CD k. 127)

Przyczyną awarii pojazdu powoda w dniu 26 maja 2017 r. w postaci unieruchomienia silnika było zatankowanie paliwa z zawartością wody i powstanie ponadnormatywnych obciążeń termicznych, które doprowadziły w konsekwencji do zatarcia elementów silnika. Do awarii doszło wskutek zatankowania paliwa z zawartością wody. Wysokość niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem przeciętnych (średnia arytmetyczna) stawek stosowanych przez zakłady naprawcze na terenie T. za roboczogodzinę prac blacharskich, mechanicznych i lakierniczych wynosi 26.726,51 zł. Użycie do naprawy części nowych i oryginalnych jest konieczne dla przywrócenia stanu poprzedniego w aspekcie technologicznym i bezpieczeństwa jazdy. Pojazd został tymczasowo naprawiony przez zamontowanie używanego silnika. Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosi 29.100 zł, natomiast w stanie uszkodzonym 15.000 zł.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P. k. 134-168 wraz z pisemną opinią uzupełniającą k. 186-189)

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany zlecił M. K. sporządzenie ekspertyzy dotyczącej przyczyn powstania szkody. Rzeczoznawca stwierdził, że przyczyną awarii silnika poprzez jego zatarcie nie mogły być podane przez powoda okoliczności zdarzenia tj. zatankowanie paliwa z wodą, gdyż uszkodzenia w postaci zatarcia silnika mają charakter użycia pojazdu bez prawidłowego stanu oleju, który mógł być skutkiem jego wycieku, co potwierdza ogólny stan osłon, poszycia zderzaka przedniego oraz zalania spodu pojazdu olejem. W związku z powyższym pozwany przyznał

powodowi odszkodowanie w wysokości 2.887,90 zł obejmujące jedynie koszt płukania systemu paliwowego. Pismem z dnia 16 sierpnia 2017r. pozwany wniósł odwołanie od decyzji pozwanego, jednak pismem z dnia 25 września 2017r. podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko. Pismem z dnia 16 listopada 2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 17.831,93 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu w terminie do dnia 20 listopada 2017r.

(dowód: ekspertyza k. 28-42, odwołanie pozwanego z dnia 16 sierpnia 2017r. k. 60-62, decyzja pozwanego z dnia 25 września 2017r. k. 63-64, wezwanie do zapłaty z dnia 16 listopada 2017r. k. 65, akta szkody płyta CD k. 91)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, dowodów z zeznań świadków P. S., W. K., M. H., K. L., M. J., J. R., dowodu z przesłuchania powoda oraz dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P..

Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby kwestionować autentyczność przedstawionych przez strony dokumentów prywatnych w postaci akt szkody czy korespondencji stron. Zważyć bowiem należało, że żadna ze stron nie podniosła w toku niniejszego postępowania zarzutów co do autentyczności tych dokumentów ani też nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod wyżej wskazanymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Niemniej, za pozbawione znaczenia dowodowego należało uznać kalkulacje kosztów naprawy sporządzone przez strony w toku postępowania likwidacyjnego. W tym zakresie bowiem za wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał opinię biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P.. Zdaniem Sądu, opinia przygotowana przez biegłego jest wiarygodnym i w pełni przydatnym dowodem do rozstrzygnięcia sprawy zarówno w zakresie wysokości szkody, jak również przyczyn powstania szkody. Sąd miał na uwadze, że biegły sporządził przedmiotową opinię w oparciu o cały materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie, a zatem nie tylko w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, ale również na podstawie zeznań świadków. Mając tak szeroki materiał pogładowy biegły przygotował stanowczą opinię, w której jednoznacznie wskazał przyczynę powstania szkody, a swoje stanowisko w tym zakresie w nader logiczny sposób uzasadnił. Dodatkowo, biegły w sposób rzeczowy i przekonujący odniósł się do zarzutów podniesionych przez stronę pozwaną. Wyjaśnienia biegłego nie budzą wątpliwości Sądu w świetle zasad logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego. W tych okolicznościach Sąd uznał, że opinia przedstawiona przez biegłego jest jasna, spójna i kompletna.

Zważywszy, iż wszelkie sporne kwestie związane z przyczyną powstania szkody zostały wyjaśnione za pomocą dowodu z opinii biegłego, na mocy art. 217 kpc, Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii uzupełniającej. Zdaniem Sądu, przedstawiona przez biegłego M. P. opinia jest kompletna i nie wymaga dalszego uzupełnienia. Nadto, uwzględnienie wniosku dowodowego pozwanego spowodowałoby jedynie nieuzasadnioną zwłokę w rozpoznaniu niniejszej sprawy, a strony naraziło na dodatkowe koszty.

Podstawę prawną powództwa stanowią przepisy art. 822 § 1 i 4 kc i art. 824¹ § 1 kc. Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 kc o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne znaczenie miały także przepisy art. 361 § 2 kc, zgodnie z którym w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz art. 363 § 1 kc, który stanowi, że co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej,

przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Podstawową kwestią sporną pomiędzy stronami była przyczyna powstania szkody. Strona powodowa wywodziła, iż wskutek zatankowania na (...) w G. przy ul. (...) benzyny zanieczyszczonej wodą oraz fekaliami doszło do uszkodzenia silnika pojazdu powoda w wyniku jego zatarcia. Strona pozwana kwestionowała związek przyczynowy pomiędzy uszkodzeniami silnika a faktem zatankowania zanieczyszczonej benzyny na stacji benzynowej należącej do ubezpieczonego, wskazując, iż w toku postępowania likwidacyjnego, na podstawie ekspertyzy rzeczoznawcy samochodowego, ustaliła, że przyczyną zatarcia tłoków w gładziach cylindrów był brak poprawnego smarowania silnika, co może być skutkiem zbyt niskiego poziomu oleju silnikowego. W celu rozstrzygnięcia powyższej spornej kwestii Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej. Jak wskazano powyżej biegły dokonał wszechstronnej analizy całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym również zeznań świadków, a także przeprowadził oględziny pojazdu.

Na tej podstawie biegły jednoznacznie stwierdził, iż przyczyną awarii pojazdu powoda było zatankowanie paliwa z zawartością wody wskutek czego doszło do ponadnormatywnych obciążeń termicznych, które doprowadziły do zatarcia elementów silnika.

Ustalenia biegłego korespondowały z zeznaniami świadków.

Z zeznań świadka P. S. wynikało, iż po przetransportowaniu pojazdu powoda do warsztatu naprawczego przy użyciu kamery endoskopowej stwierdzono uszkodzenia w postaci śladów zatarcia poszczególnych gładzi cylindrów. W warsztacie zdemontowano miskę olejową, z której spuszczone około 4 l oleju, co jak wskazuje biegły, jest odpowiednią ilością zgodną z zapisami widniejącymi w instrukcji obsługi przedmiotowego pojazdu.

Z zeznań świadka P. S. wynikało również, iż mechanicy nie stwierdzili żadnych nieszczelności miski olejowej, miska była sucha a zatem szczelna. Jak wskazuje biegły w toku dokonanych przez niego oględzin stwierdził istnienie śladów nieprawidłowej współpracy w złozeniach tłok - pierścienie tłokowe - tuleja cylindrowa mających postać licznych rys na elementach gładzi cylindrów, wykruszenia nagaru na denkach tłoków oraz śladów niszczenia (korozji) powstałych w wyniku reakcji chemicznych wywołanych obecnością wody w komorach spalania. Na panewkach głównych silnika oraz czopach wału korbowego biegły nie zaobserwował natomiast żadnych znamion wskazujących na ponadnormatywne zużycie tych elementów. Zdaniem biegłego uszkodzenia mechaniczne, na które powołuje się pozwany, polegające na wyłamaniu poszycia zderzaka przedniego oraz elementów osłaniających silnik, mogą mieć charakter najechania na przeszkodę. Co jednak najistotniejsze, w toku analizy materiałów dowodowych biegły nie stwierdził uszkodzeń mechanicznych miski olejowej będącej kluczowym podzespołem dla ustalenia przyczyn powstania szkody.

Z powyższego wynika, że podczas zaistnienia awarii silnik posiadał prawidłową ilość oleju i nie wykazywał wycieków oleju z okolicy miski olejowej. Stwierdzone wskutek oględzin rzeczoznawcy pozwanego zanieczyszczenia miski olejowej oraz podzespołów w jej okolicy mogą być pozostałościami po wykonanym demontażu a następnie prowizorycznym montażu miski olejowej, a nie czynnikami świadczącymi o wycieku oleju, który mógł powodować stopniowe zacieranie silnika.

Nadto należy wskazać, iż okoliczności powstania szkody, w tym przebieg awarii, opisane przez powoda, odpowiadają mechanizmowi powstawania tego rodzaju uszkodzeń. Jak wskazał biegły przebyty przez powoda dystans od zatankowania tj. około 1 km oraz charakterystyka warunków panujących w ruchu miejskim pozwala na stwierdzenie, iż powstanie ponadnormatywnego nagaru następowało lawinowo.

Głównym czynnikiem powodującym jednak przyspieszone wytworzenie się nagaru była obecność wody w paliwie. Jak wskazuje biegły domieszka wody wtrysnięta do komory spalania powodowała, że zanieczyszczony nią cylinder nie wykonywał pracy w danym cyklu, w związku z czym silnik w pierwszym etapie po zatankowaniu paliwa zaczął

się „dławić”. Odpowiada to opisowi powoda, który wskazał że po około 300 m przed ostatecznym zatrzymaniem się pojazdu silnik zaczął „przerywać jakby nie miał paliwa”.

Wtryskiwanie paliwa w fazie pracy poszczególnych cylindrów nie spowodowało gwałtownego zatrzymania procesu spalania, ale stopniowo zaburzało działanie silnika. Wynikało to z nieprawidłowych właściwości powstałej mieszanki paliwowo-powietrznej, co biegły szczegółowo opisał w opinii. Nie bez znaczenia jest koincydencja czasowa pomiędzy zatankowaniem paliwa na stacji ubezpieczonego a zatrzymaniem pojazdu. Wszystkie te okoliczności wskazują, że jedyną przyczyną powstania szkody w postaci unieruchomienia silnika wskutek jego zatarcia, było zatankowanie zanieczyszczonego paliwa na stacji benzynowej ubezpieczonego. Zatem, co do zasady pozwany ponosi odpowiedzialność za powstałą szkodę.

Kolejną kwestią sporną była wysokość szkody. W tym zakresie swoje ustalenia Sąd również oparł na dowodzie z opinii biegłego. W przedstawionej opinii M. P. wskazał, że Wysokość niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem przeciętnych (średnia arytmetyczna) stawek stosowanych przez zakłady naprawcze na terenie T. za roboczogodzinę prac blacharskich, mechanicznych i lakierniczych wynosi 26.726,51 zł. Opinia biegłego nie była w tym zakresie kwestionowana przez pozwanego. Zważywszy, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi tylko kwotę 2.887,90 zł powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. W związku z powyższym, na mocy art. 822 § 1 i 4 kc i art. 824¹ § 1 kc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.831,93 zł z tytułu odszkodowania obejmującego koszty naprawy. Na podstawie art. 481 kc od powyższej kwoty Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 1 lipca 2017r. do dnia zapłaty. Termin wymagalności roszczenia Sąd ustalił w oparciu o art. 817 kc i uznał, że po upływie 30 – dniowego terminu roszczenie stało się wymagalne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy zasądził od przegrywającego niniejszy spór pozwanego na rzecz powoda kwotę 5109 zł, na którą składają się: opłata sądowa od pozwu (892 zł), zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego (600 zł), a także opłata za czynności fachowego pełnomocnika będącego radcą prawnym w stawce minimalnej stosownie do 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (3.600 zł) i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Ponadto, na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 1, art. 5 ust. 1 pkt 3, art. 8 ust.1 i art. 83 i 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego koszty wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Gdyni na pokrycie kosztów opinii biegłego sądowego w wysokości 1.647,27 zł.